

lave en retfærdiggørelse af, at det danske ambitionsniveau skal sænkes.

Saltet i Kyoto-aftalen er for os ikke den der flygtige aftale med masser af smuthuller, det er den konkrete nationale satsning med de konkrete mål, og i det omfang man reducerer dem, så er vi selvfølgelig stået af. Det vil vi ikke være med til at retfærdiggøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 25/4 2001).

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

De personer, som er optaget på dette forslag om bevilling af indfødsret, opfylder for den altovervejende del umiddelbart de krav, som stilles for at opnå dansk indfødsret.

En ganske lille gruppe har dog været forelagt for udvalget, hvor et flertal har givet accept af, at de medtages på forslaget, og derfor skal jeg for god ordens skyld bare sige her, at Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti har som sådan ingen som helst problemer med, at langt de fleste af de ansøgere, der er optaget på dette lovforslag, får dansk statsborgerskab. For størstedelens vedkommende er der nemlig tale om mennesker, der har gjort alt det rigtige for at blive en

del af det danske samfund. De har lært sproget, og de har gjort alt, hvad man med rimelighed kan kræve for at blive integreret i det danske samfund.

Men erfaringsmæssigt er der altså også et antal ansøgere på lovforslaget, som efter Det Konservative Folkepartis opfattelse ikke fortjener at få det blå stempel, som en tildeling af dansk statsborgerskab efter vores opfattelse er.

Det er de ansøgere, der efter deres ankomst her til landet er dømt for grov kriminalitet, det være sig narkoforbrydelser og personfarlig kriminalitet. Der er også ansøgere på lovforslaget, der ikke behersker det danske sprog, uden at dette har, om jeg så må sige, lægelige eller helbredsmæssige årsager.

Sådanne personer ønsker Det Konservative Folkeparti ikke at give dansk statsborgerskab, og derfor vil vi i lighed med tidligere bruge udvalgsbehandlingen til at få afklaret, hvem de pågældende er på lovforslaget, og så vil vi ved andenbehandlingen stille ændringsforslag om, at de pågældende udgår, og i øvrigt stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Knud Erik Hansen (SF):

Når vi behandler lovforslag om indfødsret, behandler vi forslag for en hel række personer, som har levet en årrække i Danmark og har valgt, at de gerne vil være danske statsborgere med alt, hvad det indebærer.

Det hilser vi meget velkomment. Vi synes, det er dejligt, at folk, der har levet i Danmark og fungerer i Danmark, også vælger at blive danske statsborgere, således at de også i virkeligheden kan fungere fuldt ud som medborgere i det danske samfund og ikke kun som borgere, der har opholdstilladelse. Vi tager det i virkeligheden som udtryk for, at integrationen er lykkedes, når vi har så mange, der gerne vil blive danske statsborgere.

Så er der rejst en debat om kriminalitet og om folk, der ikke kan sproget. Jeg må sige, at jeg synes, det er en lidt falsk diskussion, men o.k.; hvis man ønsker, at folk skal straffes to gange, så kan man det, men hvis folk har begået kriminalitet, så har de jo faktisk efterfølgende skullet vise, at de kunne leve og fungere i en lang årrække i det danske samfund uden at begå kriminalitet, før de kan blive danske statsborgere. Det er klart, at folk kan lave fejltagelser, men der er ingen grund til, at vi skal straffe dem flere gange.

Og hvis det med sproget rejses som et problem, må jeg sige, at nogle gange er vi måske